

на неправителствената организация “Рома”, музикално-танцовия състав “Рома” ще представи концерт от “цигански песни и танци”. Този, на пръв поглед парадоксален феномен, може да бъде разбран от гледна точка на носителите на музикално-танцовите традиции в ‘ромските’ проекти на неправителствения сектор. В редица цигански общности музиката е основно традиционно занятие от векове, и те са си създали определен публичен имидж като изпълнители именно на “цигански песни и танци”. От тяхна гледна точка новото наименование на общността, ‘Рома’, не е подходящо за обществена употреба, тъй като за тях обществото се състои преди всичко от потребителите на тяхната музика, песни и танци, пред които те трябва да поддържат определен имидж. Затова и когато представители на тези общности определят своите музика, песни и танци, те определено предпочитат да запазят прилагателното “цигански”. Нещо повече, на ниво общностна идентичност и общественото ѝ изразяване, представителите на тези общности предпочитат наименованието ‘цигани’, което може даже да доведе до противопоставянето “роми – цигани”. Това противопоставяне е най-силно изразено в Унгария, а в страните, наследили бившия СССР, въобще господства самообозначението като ‘цигани’, а ‘Рома’ се използва само от малочислените представители на ромския неправителствен сектор, и то главно в правозащитен дискурс. Разбира се, в тези случаи не става въпрос само за цигани, за които музиката е основна и традиционна професия, често пъти именно този фактор се оказва водещ и определящ при общественото обозначаване на циганската общност.

Циганската музика всъщност е събирателно понятие, включващо в себе си различни ‘цигански музики’, възникнали на базата на различните културно-исторически региони, в които живеят циганите. В Източна Европа съществуват, обособени на базата на историята, три културно-исторически региона, предопределени по-специално от доминацията на трите големи империи (Османската, Австро-Унгарската и Руската) от Средновековието до на-